

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 1104/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט א' שטיין

העותר: בהג'את משלב

נגד

המשיבים: 1. המוסד לביטוח לאומי
2. בית הדין הארצי לעבודה – ירושלים
3. בית הדין האזורי לעבודה – חיפה

עתירה למתן צווים על תנאי

בשם העותר: בעצמו

פסק-דין

השופט ד' מינץ:

העותר נפגע בתאונת דרכים אשר הוכרה על ידי משיב 1 כתאונת עבודה. ועדה רפואית מדרג ראשון קבעה ביום 2.2.3017 כי לעותר נכות יציבה בשיעור 0%. ביום 29.5.2017 דחתה הוועדה הרפואית לעררים (להלן: הוועדה) את ערר העותר על החלטה זו. בית הדין האזורי לעבודה בחיפה (כב' סג"נ השופט י' גלם) דחה ביום 20.3.2018 את ערעור העותר על החלטה האמורה, לאחר שמצא כי לא עלה בידיו להצביע על סתירה בולטת או אי התאמה ניכרת בין הממצאים הקליניים שמצאה הוועדה לבין מסקנתה. בית הדין הארצי לעבודה (כב' השופט א' 1097) דחה את בקשת העותר למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי, משלא מצא כי נפלה בו או בהחלטת הוועדה טעות.

מכאן העתירה שלפנינו. בתמצית, העותר טוען כי הוועדה ובתי הדין לעבודה לא נתנו דעתם לפער בין ממצאי הוועדה לבין ממצאי הוועדה הרפואית בנכות כללית, אשר

קבעה לו דרגת נכות כללית בשיעור 10%. על כן, מבקש העותר כי יבוטלו ההחלטות הקודמות בעניינו.

דין העתירה להידחות על הסף. כידוע, בית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק אינו יושב כערכאת ערעור על פסקי דין של בית הדין הארצי לעבודה. ההתערבות של בית משפט זה שמורה רק למקרים חריגים בהם "טעות משפטית מהותית" ושיקולי צדק מצדיקים זאת (ראו, למשל: בג"ץ 525/84 חטיב נ' בית הדין הארצי לעבודה, פ"ד מ(1) 673 (1986); בג"ץ 3653/18 לפיד נ' המוסד לביטוח לאומי (27.6.2018)). בבחינת קיומה של "טעות משפטית מהותית" ניתן משקל לחשיבות הציבורית והעקרונית של הסוגיה שבנדון ולהשלכות הרוחב אותן מעוררת העתירה (בג"ץ 7311/18 מושקין נ' בית הדין הארצי ירושלים (15.11.2018)). העתירה דנן היא בבחינת "גלגול רביעי" על החלטת הוועדה הרפואית מדרג ראשון והיא אינה מעלה סוגיה משפטית עקרונית או שאלה בעלת חשיבות ציבורית כללית.

בנסיבות העניין ומשלא נתבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ט באדר א' התשע"ט (2.2019.24).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט